

MEĐUNARODNI SUD ZA KRIVIČNO GONJENJE OSOBA
ODGOVORNIH ZA TEŠKA KRŠENJA MEĐUNARODNOG PRAVA
POČINJENA NA TERITORIJI BIVŠE JUGOSLAVIJE OD 1991.

IZJAVA SVJEDOKA

PODACI O SVJEDOKU:

Prezime: Dedović
Ime: Sanela Ime oca: Asim
Nadimak/pseudonim: Pol: ženski
Datum rođenja: 26. juni 1981. Mjesto rođenja:

Nacionalnost: Bošnjakinja Vjeroispovijest: islamska

Jezik/jezici koje govori: bosanski
Jezik/jezici koje piše (ako se razlikuje od navedenih):
Jezici korišteni u toku razgovora: bosanski i engleski

Trenutno zanimanje: Prethodno: student

Datum(i) razgovora: 20. april 2006.
Razgovor(e) vodili: Barry Hogan Prevodilac: Samir Muhamedović
Imena svih osoba prisutnih tokom razgovora:

Potpis: /potpisano/
/potpisano/
/potpisano/

IZJAVA SVJEDOKA

Ja sam ranije već dala izjavu za MKSJ i ovom prilikom odgovaram na dodatna pitanja istražitelja MKSJ-a kako bih razjasnila neke stvari.

Sjećam se da sam ranjena 22. novembra 1994. godine. Kada sam rekla da je bio miran dan, mislila sam na pucnjavu – tog jutra nisam čula nikakvu pucnjavu. Nosila sam nove tenis patike, koje nisam htjela da isprljam, pa sam mislila da brzo pretrčim preko raskršća. Bezbjednije je bilo ići između kuća, preko ograda i kroz bašte komšija.

Raskrsnica je bila nezaklonjen prostor, u nišanskoj liniji sa Špicaste stijene. Mislim da su na tom mjestu i drugi ljudi ranjeni, ali mi nije poznato da li je neko poginuo. Nije bilo nikakvog zaklona koji bi vas zaštitio od hitaca ispaljenih sa Špicaste stijene.

UNPROFOR je iz tog razloga, nakon mog ranjavanja, tamo postavio jedno oklopno vozilo. Od jednog do drugog kraja tog brisanog prostora bilo je oko 100 metara. Do raskršća se išlo pored kuća, koje su vas štatile od pucnjave sa Špicaste stijene, a s druge strane raskrsnice je kosina, tako da biste, kada biste prešli preko raskrsnice i sišli niz kosinu, na toj strani takođe bili zaštićeni od vatre sa Špicaste stijene. Tog dana kada sam ranjena bila sam sama, ali su ponekad i druga djeca morala da pređu preko raskrsnice. Za nas je po kućama bila organizovana provizorna nastava, pošto ni na koji način nismo mogli doći do školske zgrade da bismo prisustvovali nastavi.

Ja sam prije ranjavanja bezbjedno pretrčavala preko te raskrsnice, ali to nikada nisam činila kada je bilo pucnjave. Onih dana kada bismo čuli pucnjavu sa Špicaste stijene, nisam čak mogla da sidem ni do prizemlja svoje kuće, pošto je bila izložena vatri s te kote. Meci su često pogađali moje dvorište i komšijinu kuću do nas. Tokom rata u blizini moje kuće palo je trinaest granata, koje su na kući prouzrokovale štetu. Moj otac je za vrijeme granatiranja ranjen u glavu. Mi smo se, prilikom takvih napada, uglavnom sklanjali u podrum, gdje smo bili zaštićeni od gelera.

Ni u blizini raskrsnice na kojoj sam ranjena ni u blizini moje kuće nije bilo nikakvih rovova ni oružja. Od moje kuće do te raskrsnice pješke treba oko pet minuta.

Kada sam ranjena, imala sam samo dvanaest godina. U toj kući u Sedreniku živjela sam cijeli život. Mi nismo bili odmah pored borbenih linija, bili smo odvojeni od fronta, ali je naša četvrt ipak bila izložena granatiranju i pucnjavi sa srpskih položaja. Svi smo znali da je živjeti na Sedreniku opasno, ali se jednostavno nije imalo nigdje drugo ići. Osim raskrsnice na kojoj sam ranjena bilo je i drugih opasnih mjesta koja su bila izložena snajperskoj vatri sa Špicaste stijene. Ulica Sedrenik je stalno bila izložena vatri i često su je gađali. Ljudi bi na raznim mjestima vješali deke da se ne vide kako ne bi bili na nišanu snajpera.

Nakon ranjavanja, povremeno sam dobijala napade i grčeve, što mi se nikada prije toga nije dešavalo. Prepisan mi je neki lijek koji još uvijek moram da uzimam. Ako svoj lijek ne bih uzimala, opet bih dobijala napade, ali mislim da oni ne bi bili jako jaki kao ranije. Ranije mi se zapravo dešavalo da u školi izgubim svijest, no sada jednostavno osjećam kako kroz mene ide neka struji. Ljekari su me pregledali na EEG-u koji pokazuju da nemam epilepsiju, a sve je počelo kada sam ranjena, pa sam tako sigurna da je to povezano s ranjavanjem.

Tokom rata bilo je nekoliko perioda od pet ili sedam dana kada je izgledalo da nema ni granatiranja ni pucnjave i ja bih se tada osjećala bezbjednije. Ponekad bi bez snajperske vatre sa Špicaste stijene proteklo više dana, pa čak i sedmica, i mi bismo govorili da je na tom snajperskom položaju neki dobar čovjek. No, bilo je perioda

kada se svakodnevno mnogo pucalo. Ni po čemu se nije moglo znati kada će miran period prestati i pucnjava opet početi.

Ponekad sam sa svojom porodicom morala da idem u druge dijelove grada da bismo, na primjer, tamo dobili humanitarnu pomoć. Morali smo jako da pazimo kako s jednog mjesta dolazimo do drugog, hodajući između kuća da bismo se što je moguće više zaklonili, pošto bi snajperisti pucali ne samo sa Špicaste stijene nego i s drugih položaja na srpskim linijama.

Govorim istinu kada kažem da sam tokom svih tih ratnih godina svaki dan osjećala strah. Bilo je perioda kada bi granatiranje počelo usred noći i mi bismo onda usred noći morali da iz glavnog dijela kuće, gdje smo spavali, sidemo u podrum da bismo se zaklonili. Svako je osjećao strah. Jednostavno nije bilo načina da se to izbjegne.

Takođe smo stalno imali spremne kofere zato što smo znali da ćemo, ako Srbi napadnu i probiju linije branilaca grada, morati da bježimo prema centru da bismo se spasili.

/potpisano/

/parafirano/

/potpisano/

Dato mi je do znanja da moja izjava može biti dostavljena drugim organima gonjenja i/ili pravosudnim organima.

Saglasna sam

(ili)

Nisam saglasna

s tim da Tužilaštvo Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju, po svom
nahodjenju, moju izjavu dostavi tim organima.

/parafirano/

/potpisano/

/potpisano/

POTVRDA SVJEDOKA

Izjava mi je glasno pročitana na bosanskom jeziku i sadrži sve što sam rekla po svom znanju i sjećanju. Izjavu sam dala dobrovoljno i svjesna sam da se može upotrijebiti u sudskom postupku pred Međunarodnim sudom za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991., kao i da mogu biti pozvana da javno svjedočim pred Sudom.

Potpis: /potpisano/

Datum: 20.4.2006.

Napomena: Treba potpisati samo verziju na B/H/S-u. /parafirano/ /potpisano/

POTVRDA PREVODIOCA

Ja, Samir Muhamedović, prevodilac, potvrđujem sljedeće:

- 1) Odgovarajuće sam kvalifikovan i ovlašten od strane Sekretarijata Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. da prevodim s bosanskog jezika na engleski jezik, kao i s engleskog na bosanski jezik.
- 2) Sanela Dedović mi je dao do znanja da govori i razumije bosanski jezik.
- 3) Gore navedenu izjavu sam usmeno preveo s engleskog na bosanski jezik u prisustvu Sanele Dedović koja je, po svemu sudeći, čula i razumjela prijevod ove izjave.
- 4) Sanela Dedović potvrdila da su, po njenom znanju i sjećanju, činjenice i ostalo navedeno u ovoj izjavi istinite onako kako sam ih preveo, što je potvrdila svojeručnim potpisom na za to predviđenom mjestu.

Datum: 20.4.2006.

Potpis: /potpisano/